

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 3. september 2015 i sag nr. BS 1-758/2014:

A

mod
Patientskadeankenævnet
Finsensvej 15
2000 Frederiksberg

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen, der er anlagt den 23. juni 2014 drejer sig om, hvorvidt sagsøgeren er berettiget til erstatning, som følge af de gener, han har fået efter at han blev kileopereret i begge sine knæ.

Sagsøgerens påstand er, at sagsøgte skal anerkende, at sagsøgeren er berettiget til erstatning i henhold til lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet i anledning af benoperationerne den 4. maj 2009 og den 6. oktober 2009.

Sagsøgtes påstand er frifindelse.

Oplysningerne i sagen

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

A fik den 4. maj 2009 og den 6. oktober 2009 foretaget foretaget kileoperationer på henholdsvis venstre og højre knæ grundet slidgigt.

Operationerne gik godt, men han fik senere andre gener/ smerter, idet det strammede og gjorde ondt bagpå knæene, som om at senerne var blevet for korte.

A indbragte sagen for Patientforsikringen, der den 20. marts 2013 traf afgørelse om, at han ikke var berettiget til erstatning, idet man ikke vurderede, at han med overvejende sandsynlighed var blevet påført en skade som følge af behandlingen.

Sagen blev herefter anket til Patientskadeankenævnet, der den 20. december 2013 tiltrådte Patientforsikringens afgørelse. Det fremgår blandt andet af

afgørelsen, at det er Patientskadeankenævnets vurdering, at **A** ikke med overvejende sandsynlighed er påført en erstatningsberettigende skade, jf. klage- og erstatningslovens § 19, stk. 1, og § 20, stk. 1.

Sagen er herefter indbragt for retten.

Retslægerådet har den 30. april 2015 afgivet en udtalelse i sagen. Det fremgår heraf vedrørende spørgsmål D:

"Retslægerådet bedes oplyse, om operationen er udført i overensstemmelse med lægefaglige retningslinjer:

De to kileoperationer er udført i overensstemmelse med almene lægefaglige retningslinjer."

Det fremgår endvidere følgende vedrørende spørgsmål C:

"Retslægerådet bedes oplyse, om det er overvejende sandsynligt (mere end 50 %), at sagsøgerens sygdomsforløb og gener vedrørende hans ben er en følge af

- (1) benoperationen den 4. maj 2009*
- (2) benoperationen den 6. oktober 2009*
- (3) en kombination af (1) og (2)*
- (4) sagsøgers grundlidelse (slidgigt)*

Retslægerådet ser sig ikke i stand til at besvare spørgsmålet med nogen grad af sandsynlighed, idet 1 til 4 alle indgår.

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 4, som ikke kan præciseres yderligere."

Forklaringer

Der er under sagen afgivet forklaring af **A**.
Forklaringen gengives ikke i dombogen.

Parternes synspunkter

Sagsøgeren har til støtte for påstanden i det væsentlige procederet i overensstemmelse med påstandsdokument af 20. juli 2015, der er sålydende:

"Det gøres gældende, at sagsøger har krav på erstatning i henhold til lovens § 20 stk. 1 nr. 3 som følge af,

at der på tidspunktet for operationerne var 2 ligeværdige behandlingsmetoder, nemlig
indsættelse af kiler eller
indsættelse af kunstige led,

jfr. Retslægerådets besvarelser ad spørgsmål 3.

- at det af lovens § 20 stk. 1 nr. 3 følger, at det er sagsøgte, der er nærmest til at bære risikoen, hvis den valgte metode efterfølgende viser sig at have negative konsekvenser,
- at det af Retslægerådets besvarelse ad spørgsmål 4 fremgår, at indsættelse af kunstige led ville have været bedre end indsættelse af kiler,
- at det af Retslægerådets besvarelser ad spørgsmål 1 fremgår, at det ved den forud for operationen foretagne gennemgang er fundet god bevægelighed af begge knæ uden strækkedefekt. Dvs., at der fandtes ingen kontraktur af strække- og bøjemusklerne. På begge sider fandtes varusfejlstilling (hjulbenethed), som ikke kunne rettes op. Blodforsyningen kontrolleret ved at der var god puls. Der var således kun gangproblemer i form af slidgigt og hjulbenethed. Slidgigten ville kunne fjernes ved indsættelse af kunstige led og hjulbenethed var kun af kosmetisk art,
- at sagsøgers nuværende problemer ikke skyldes sagsøgers oprindelige sygdom, men opståede som følge af kileoperationerne.

Sagsøgte har gjort til støtte for påstanden i det væsentlige procederet i overensstemmelse med påstandsdokument af 7. juli 2015, der er sålydende:

"Til støtte for påstanden om frifindelse gøres det gældende, at det er **A** som har bevisbyrden for, at Patientskadeankenævnets (nu Ankenævnet for Patienterstatningen) afgørelse skal tilsidesættes. Denne bevisbyrde har han ikke løftet.

En patient er berettiget til erstatning efter klage- og erstatningsloven, hvis følgende betingelser er opfyldte:

Patienten skal med overvejende sandsynlighed være påført en *skade som følge af behandlingen*, undersøgelsen m.v., jf. klage- og erstatningslovens § 19, stk. 1, jf. § 20, stk. 1. Heraf følger, at gener opstået som følge af grundlidelsen, som behandlingen rettede sig imod, ikke kan anerkendes som en erstatningsberettigende skade efter loven. Den omstændighed, at grundlidelsens forløb medfører skader, eller at behandlingen ikke har den ønskede effekt, udgør altså ikke en erstatningsberettigende patientskade.

Det er tillige en betingelse, at skaden med overvejende sandsynlighed er forvoldt på en af de i klage- og erstatningslovens § 20, stk. 1, nr. 1-4, anførte måder.

Erstatningsberettigelse efter § 20, stk. 1, nr. 1, forudsætter, at en erfaren specialist på det pågældende område under de i øvrigt givne forhold ville have handlet anderledes ved undersøgelse, behandling el. lign., og at skaden

med overvejende sandsynlighed ville have været undgået.

Erstatningsberettigelse efter § 20, stk. 1, nr. 3, forudsætter, at skaden ud fra en efterfølgende vurdering kunne være undgået ved hjælp af en anden til rådighed stående behandlingsteknik eller behandlingsmetode, som ud fra et medicinsk synspunkt ville have været lige så effektivt til behandling af patientens sygdom.

Retslægerådets udtalelse af 30. april 2015 støtter ankenævnets afgørelse."

Rettens begrundelse og afgørelse

A har forklaret, at de smerter han havde på indersiden af knæene forsvandt i forlængelse af kileoperationerne, men at han efterfølgende fik andre gener/smerter, idet det strammede/gjorde ondt bagpå knæene, som om at senerne var blevet for korte. Generne har medført, at han har fået reduceret sin gangdistance væsentligt, og han har fået tilkendt førtidspension og fået invalidebil primært grundet problemerne med benene.

Det lægges efter Retslægerådets besvarelse af af spørgsmål D til grund, at de to kileoperationer er udført i overensstemmelse med almene lægefaglige retningslinjer.

Efter retslægerådets besvarelse af spørgsmål C, hvorefter Retslægerådet ikke ser sig i stand til med nogen grad af sandsynlighed at besvare spørgsmålet om, hvorvidt sagsøgerens gener med overvejende sandsynlighed stammer fra operationerne eller sagsøgerens grundlidelse, har sagsøgeren ikke løftet bevisbyrden for, at han med overvejende sandsynlighed er påført en skade som følge af benoperationerne, jf. klage- og erstatningslovens § 19, stk. 1, jf. § 20, stk. 1, og Patientskadeankenævnets påstand om frifindelse, tages på den baggrund til følge.

Efter dette resultat, skal sagsøgeren A betale sagsomkostninger til sagsøgte, Patientskadeankenævnet med 50.000 kr. (inkl. moms), der vedrører sagsøgtes rimelige udgift til advokatbistand. Der er herved lagt vægt på sagens værdi og forløb, herunder at der har været stillet spørgsmål til Retslægerådet. Det bemærkes, at advokat B ved brev af 1. juli 2015 har oplyst, at sagens værdi er ca. 1 mio. kr.

Thi kendes for ret

Sagsøgte, Patientskadeankenævnet, frifindes.

A skal inden 14 dage i sagsomkostninger betale 50.000 kr. til Patientskadeankenævnet.

Rikke Fisker Sørensen

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Viborg, den 3. september 2015.

Lone Hansen, Retsassistent